

РЕШЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елизабет П.а

Членове: Катерина Рачева
Михаил Малчев

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно гражданско дело № 20231000500896 по описа за 2023 година

при участието на секретар Нина Вьонг, за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството по гр. дело 896/2023 г. по описа на Апелативен съд - София, Гражданско отделение, 1 с-в е образувано по въззивна жалба на ищеца В. А. Г. чрез адв. С. П. срещу решение 262001 от 16.06.2022 г. на Софийски градски съд, ГО - 17 състав по гр.д. 3717/2020 г. в отхвърлителната му част.

Във въззивната жалба са изложени оплаквания за неправилност и необоснованост. Твърди се, че обезщетение от 40 000 лева преди отчитане на принос за неимуществени вреди е занижено предвид установените увреждания и възстановителен период. Поддържа се, че претенцията за пропуснати ползи е доказана изцяло, а СГС не е съобразил дохода, получаван от ищеца преди ПТП и получения доход по време на отпуска за временна неработоспособност. Твърди се също, че не е налице принос на пострадалия. Неправилно било уважено възражение за изтекла погасителна давност за мораторната лихва.

Постъпил е отговор на въззивната жалба от ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД, в който се излага, че съдът правилно е преценил факторите от значение за определяне на обезщетението, приноса на ищеца и размера на обезщетението за имуществени вреди.

Жалбата е подадена в срок и е допустима. Страните не са направили доказателствени искания.

По делото е постъпила и частна жалба от П. И. С. срещу определение на СГС от 29.08.2022 г. по чл. 248 ГПК, с което е оставена без уважение негова молба за изменение на решението в частта за разноските.

Във връзка със съдържащи се във въззивната жалба оплаквания, въззивният жалбоподател е уточнил, че оспорва решението на СГС по реда на чл. 248 ГПК, като неправилно произнасяне по отношение на прекомерността на разноските.

Делото е върнато на СГС за произнасяне по реда на чл. 248 ГПК. Срещу постановеното на 19.05.2023 г. определение не е постъпила частна жалба, поради което разноските,

присъдени от СГС, не могат да бъдат ревизирани в настоящото производство съобразно искането във въззивната жалба.

В съдебно заседание въззивният жалбоподател след уточнение поддържа въззивната си жалба, като искането към въззивният съд е да присъди пълното претендирано обезщетение до 100 000 обезщетение за неимуществени вреди, да присъди пълното претендирано обезщетение до 2210.20 разходи за лечение иска, като иска присъждане на още 11,40 лева, да присъди пълното претендирано обезщетение от 15 316, 42 пропуснати ползи, като присъди още 14 049,94 лева. В хода на устните състезания поддържа оплакването си за занижен размер на обезщетението, че липсва каквото и да е съпричиняване и че законната лихва върху обезщетенията следва да се присъди от деня на непозволеното увреждане.

Представителите на предпочитания и на евентуалните ответници оспорват въззивната жалба и поддържат подадените отговори. От името на застрахователното дружество се подчертава, че СГС е обсъдил всички доказателства. Във връзка със съпричиняването се излага, че в управляваното от ищеца превозно средство, освен че е било технически неизправно, е превозвало необезопасени вехтории – стари хладилници, печки, които не са били обезопасени. Голяма част от травмите на ищеца са били причинени именно от превозвания необезопасен товар. От името на евентуалните ответници се поддържа, че по делото пред първоинстанционния съд са събрани доказателства, доказващи по категоричен начин обстоятелството, че именно ищецът е причинил и съпричинил процесното ПТП, от което е пострадал. Процесното МПС е било без сигнализация, че има някаква повреда и че ще спре по някакъв начин внезапно на пътя и че по някакъв начин е увредено. Товарът не е бил обезопасен и шофьорът ищец Г. не е бил с поставен предпазен колан.

При извършената служебна проверка на основание чл. 269 от ГПК, съдът намира, че обжалваният съдебен акт е постановен от законен състав на родово компетентния съд, в изискуемата от закона форма, по допустим иск, предявен от и срещу процесуално легитимирани страни.

Пред въззивната инстанция поради липсата на въззивна жалба от ответника не е спорно наличието на елементите на непозволеното увреждане. Не е спорно, че за управлявания от П. И. С. т.а. „Ивеко“, модел „Стралис“ с ДК № ***** е имало валидна застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ към датата на ПТП - 04.05.2015 г. при предпочитания ответник ЗАД „ОЗК застраховане“ АД.

Следва да се приеме за установено приетото от първата инстанция нарушение от страна на П. С. на нормите на чл. 25, ал. 1 и чл. 42, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, задължаващи го при заобикаляне се убеди, че няма да създаде опасност за участника в движението, който се движи преди него - водачът на т.а. „Мерцедес“ и да извърши маневрата, като се съобрази с неговото положение, посока и скорост на движение и при изпреварването му осигури достатъчно странично отстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство. Водачът на т.а. „Ивеко“ е реализирал ексцентричен удар с предната дясна част на т.а. „Ивеко“ със задна лява част на микробус „Мерцедес“, при което за водача на микробуса В. А. Г. са произтекли вреди.

Спорно пред въззивната инстанция е колко е справедливото обезщетение за неимуществени вреди и има ли основание за намаляване на обезщетението поради принос на ищеца поради непоставен предпазен колан. Спорни са размерът на обезщетението за имуществени вреди за разходи за лечение, за пропуснати ползи от разликата във възнаграждението и обезщетението за неработоспособност и за начална дата на законната лихва.

За определяне на обезщетението за неимуществени вреди въззивният съд съобрази представената пред СГС медицинска документация и заключението на КСМАТЕ в медицинската част, изготвена от д-р П. С. П., специалист – неврохирург. Уврежданията на ищеца, получени при ПТП, са черепно- мозъчна травма - контузия на мозъка средна степен на тежест, импресионно счупване на лява теменна кост на черепа, контузионно-кръвоизливно огнище в левия теменен мозъчен дял в зоната на счупването, навлизане на

въздух в черепната кухина и разкъсно- контузна рана в лява слепоочно-теменна област на главата и в травма на гръдния кош - счупване на четвърто и пето ребра вдясно, без данни за контузия на белодробен паренхим и развитие на хемо- или пневмоторакс. Непосредствено след инцидента Г. бил транспортиран по спешност до МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД. При приема е бил в съзнание, но се оплаквал от главоболие, световъртеж и обща слабост. Липсвали са данни за отпадна неврологична симптоматика. При констатираната импресионна фрактура по КТ данни се е наложила спешна оперативна интервенция под обща анестезия. Отстранени са фрагменти от счупената кост, като е последвал гладък следоперативен период. Неврологичният статус е бил в норма, а приложеното лечение е включвало прием на медикаменти и водно- солеви разтвори. На 15.05.2015 г. е бил изписан. През ноември 2015 г. е постъпил в УМБАЛ „Иван Рилски“ ЕАД, където е извършена корекция на костния дефект от импресионното счупване с поставяне на титаниева мрежа. Операцията е преминала без усложнения, изменения на неврологичната симптоматика не е имало и след едноседмичен престой, на 16.11.2015 г. е бил изписан. Отстраняването на костните фрагменти е било животоспасяваща интервенция, като несвоевременното ѝ извършване може да резултира в развитие на възпалителен процес - менингоенцефалит и дифузен оток на мозъка, които предвещават летален изход за пострадалия. Този вид черепно-мозъчна травма има за своя трайна последица енцефаломалатична овална ликвор еквивалентна зона с размери около 22x20x12мм. В нея липсва нормална мозъчна тъкан, което причинява локална мозъчна атрофия. След спешната оперативна интервенция на 04.05.2015 г. животът на В. Г. е бил извън опасност, но до херметизирането на черепа през ноември 2015 г. е бил в състояние на общо разстройство на здравето. Възстановителният период при този тип травма обичайно продължава около година - година и половина, като се налага спазване на хигиенно-диетичен режим, включващ забрана за употреба на кофеин, алкохол, забрана за активна умствена дейност – четене, предпазване от силни външни дразнители - шум, силна музика, силна светлина, гледане на телевизия, не се препоръчва излагане на слънце, забранени са активни физически натоварвания, прием на медикаменти, подобряващи мозъчната обмяна и за поддържане на мозъчното оросяване. Нужно е също да внимава да не се убоде с остър предмет в областта на дефекта. На ищеца не е била нужна чужда помощ по време на възстановителния период.

На Г. е провеждано двукратно ЕЕГ, като при второто, проведено от вещото лице д-р П. П. Г. е бил в добро общо състояние, с ясно съзнание, адекватен и всестранно ориентиран, а неврологичният статус е бил без отпадна неврологична симптоматика. Според вещото лице работоспособността на Г. е била възстановена след решението на ТЕЛК от 06.01.2016 г.

Времето, през които Г. е търпял болки, е бил около два месеца, най-интензивни непосредствено след травмата, периода на операцията, при превръзките и свалянето на конците и през време на болничното лечение. Интензивни са били болките му и при втората операция за поставяне на титаниевата мрежа. През останалото време имал главоболия при промяна в атмосферното налягане и при емоционално и физическо напрежение.

Що се отнася до травмата в областта на гръдния кош, болки е чувствал при дишане и движение през две седмици след травмата и при влажно и студено време, за което приемал обезболяващи препарати.

Разпитаният по делото свидетел Л. С., свидетел на ищеца от Видин, разказва, че знае за претърпението от В. Г. инцидент през 2015 г. Видяла го 3-4 месеца след произшествието. Сторил ѝ се неадекватен, забравял, а говорът му бил завалян. Свидетелските показания следва да бъдат кредитирани, тъй като са в съответствие с медицинските документи и заключението на вещото лице и са житейски логични. Неоснователни са доводите на ответниците, че свидетелката няма преки впечатления от състоянието на ищеца, тъй като той не живее във Видин. Установи се, че същият пребивава и в София, и във Видин.

При определяне на обезщетението следва да се съобразят конкретните увреждания: черепно-мозъчна травма с импресионно счупване на лява теменна кост, счупване на четвърто и пето ребра вдясно, болничния престой на два пъти по една седмица, факта, че е бил с опасност за живота и в периода от май до ноември 2015 г. е бил в състояние на общо разстройство на

здравето поради разхерметизирането на мозъка и нуждата от спазване на хигиенно-диетичен режим. От значение са възрастта на ищеца към деня на инцидента – 52 г., дългият възстановителен период от година, година и половина, болките около два месеца, най-интензивни непосредствено след травмата, периода на операцията, при превръзките и свалянето на конците и през време на болничното лечение, както и при втората операция. Следва да се съобрази и временната неработоспособност на ищеца от май 2015 г. до февруари 2016 г.

Предвид датата на събитието – 04.05.2015 г. и общественно-икономическите условия, отразени в застрахователните лимити, обезщетението следва да се определи в размер на 50 000 (петдесет хиляди) лева.

Частично основателни са оплакванията за занижен размер на обезщетението предвид тежкото увреждане с опасност за живота, предвид факта, че ищецът е бил седем месеца с разхерметизиран череп, както и предвид трайната последица – липса на нормална мозъчна тъкан в зоната на травмата. Не може да се уважи претенцията в пълен размер обаче предвид липсата на усложнения от травмата: при ЕЕГ, проведено от вещото лице д-р П. П., ищецът е бил в добро общо състояние, с ясно съзнание, адекватен и всестранно ориентиран, а неврологичният статус е бил без отпадна неврологична симптоматика. Липсват данни за припадъци или други неблагоприятни последици във връзка с черепно-мозъчната травма извън описаните по-горе. Не са доказани твърденията на ищеца – жалбоподател за наличие на припадъци, продължаващи и досега интензивни болки в областта на главата и гръдния кош. Следва да се съобрази и възстановената работоспособност, считано от февруари 2016 г. според заключението на КСМАТЕ. От значение е и годината на вредоносното събитие – 2015 г. и съдебната практика по сходни случаи за този период, като следва да се отчете нуждата от предвидимост на съдебните актове, независимо дали претенцията е предявена няколко месеца след увреждането или в последния ден преди изтичане на петгодишния давностен срок, какъвто е настоящият случай.

Въззивната жалба относно разликата от 11,40 лева разходи за лечение е неоснователна. Оплаквания в какво конкретно се изразява нарушението на първата инстанция в тази част липсват. Ето защо, правилно е прието от СГС, че потребителска такса в размер на 11.60 лева за лечението в УМБАЛ „Св. Анна“ АД през юни 2017 г. не се дължи от ответника поради липсата на причинна връзка с ПТП от 04.05.2015 г. Ищецът е постъпил в лечебното заведение поради получена на 07.06.2017 г. аритмия при предсърдно мъждене (така решение на ТЕЛК № 2318/28.07.2017 г.).

По повод решението в частта относно пропуснатите ползи от значение са период на неработоспособност, трудово възнаграждение, получавано преди инцидента и обезщетението, получено през периода на временна неработоспособност. Правилно е прието от СГС съобразно решение на ТЕЛК № 0006/06.01.2016 г. и заключението на КСМАТЕ, че след февруари 2016 г. неработоспособността на ищеца не е била в причинна връзка с травмата, получена при пътния инцидент. В решение на ТЕЛК № 2318 от 28.07.2017 г. заключението е, че бил неработоспособен до тази дата заради нестабилна стенокардия, като нито във водещата диагноза, нито в общото заболяване е описана черепно-мозъчната травма, както това е сторено в решението от 06.01.2016 г. Нито пред СГС, нито в настоящото производство са представени медицински документи или решения на ТЕЛК за периода от 06.01.2016 г. до 28.07.2017 г. Няма въззивни доводи срещу приетия от СГС период на неработоспособност в причинна връзка с ПТП. В жалбата е посочено единствено, че удостоверението от „Сити В“ ЕООД и заключението на ССЧЕ доказват претенцията в пълен размер. Удостоверението от работодателя, доколкото не е оспорено, дава информация за периода, пред който ищецът е бил във временна неработоспособност и за брутното трудово възнаграждение преди инцидента. Това удостоверение не дава информация дали тази неработоспособност се дължи на травмите от пътния инцидент. При липса на доказателства за причинна връзка между деликта и неработоспособността за периода от февруари 2016 г. до юли 2017 г. няма как да се присъди обезщетение за този период. Заключението на ССЧЕ е изготвено въз основа на това удостоверение, данни от

НАП и от НОИ, поради което и като неоспорено от страните, следва да се кредитира. Правилно е прието от СГС съобразно с практиката на ВКС, че следва да се обезщети разликата между полученото обезщетение за временна неработоспособност и нетното трудово възнаграждение, а не както е претенцията – с брутното трудово възнаграждение. Последното към деня на инцидента е 902 лева и правилно е изчислен от СГС размерът на нетното възнаграждение за посочения период след дължимите удържки към бюджета – 785,65 лв. Полученото обезщетение от май 2015 г. до февруари 2016 г. по заключението в приложената таблица е 2665, 71 лева. Разликата между нетното трудово възнаграждение от 7865,65 лева за периода май 2015 – февруари 2016 г. и полученото обезщетение от 2665, 71 лева, е 5190, 79 лева и това е обезщетението, дължимо на ищеца.

Възраженията за принос поради управление на технически неизправно средство от ищеца и при негова неправомерност са оставени без уважение от СГС, поради което и при липсата на въззивна жалба в тази част, не могат да бъде разглеждани от въззивния съд. Неоснователни са в това отношение доводите на ответниците. Неоснователни са и доводите за съпричиняване поради возене на небезопасни товари, тъй като този въпрос въобще не е бил поставян пред и съответно разгледан от СГС.

По повод спорния въпрос за принос на ищеца поради непоставен предпазен колан въззивният съд излага следните съображения. Според заключението на комплексната експертиза, В. Г. е бил без поставен предпазен колан. В случая управлението от ищеца микробус е бил ударен в задна лява част, а при този удар предпазните колани не сработвали и съответно нямали превантивно действие. Тялото на Г. се е задвижило назад и наляво. При инцидента облегалката на шофьорската седалка е паднала назад. В близост до тази седалка е имало разположени пералня и хладилник, като импресионното счупване на лявата теменна кост е възможно да се е получило от удар в тези твърди предмети. Докато черепно-мозъчната травма е възможно да се реализира и при поставен предпазен колан, то получената гръдна травма, изразяваща се в счупване на четвърто и пето ребра, не би настъпила при правилно поставен предпазен колан.

Неоснователни са доводите на въззивния жалбоподател, че всички възражения на ответниците, свързани със съпричиняване[1] за непоставяне на колан, неукрепване на товара, се градят единствено въз основа на свидетелските показания на лице, което е колега на причинителя на увреждането, и не следва да се кредитират с каквото и да е доверие, защото те съставляват защитна теза. СГС правилно е съобразил заключението на КСМАТЕ, което е обективно и компетентно изготвено. Правилно е съобразено също така, че непоставянето на предпазен колан има отношение има единствено към счупването на ребрата, но не към ЧМТ. Именно защото последната е по-сериозното увреждане, наложило операции и представляващо опасност за живота, приносът следва да се намали от 25 % на 10 %. Въззивната жалба е частично основателна. С 10 % следва да се намали обезщетението за неимуществени вреди, като на ищеца се дължат 45 000 лева. Решението трябва да се отмени частично за разликата от 30 000 до 45 000 лева и се присъдят допълнително 15 000 (петнадесет хиляди) лева.

Съобразно приетия принос следва да се намали и обезщетението за пропуснати ползи, като на ищеца се дължи 4671, 11 лева. Решението следва да се отмени в отхвърлителната част от 1086, 48 лева до 4671, 11 лева и се присъдят още 3 584,63 лева пропуснати ползи.

Неоснователна е въззивната жалба относно началната дата на мораторната лихва. СГС правилно е уважил възражението за погасителна давност, направено с отговора на исковата молба, за всички искове. Не може да бъде споделен аргументът, че лихвите по главното вземане за непозволено увреждане следват главното вземане и се погасяват с петгодишна давност, а не с тригодишна. Допълнителното обезщетение от 15 000 лева за неимуществени вреди и допълнителното обезщетение за имуществени вреди – пропуснати ползи от 3 584,63 се дължат от деня, приет от СГС – 04.05.2017 г.

По изложените съображения решението следва да бъде отменено в отхвърлителната част от 30000 лева до 45000 лева обезщетение за неимуществени вреди и от 1086, 48 лева до 4671,

11 лева за пропуснати ползи, като бъдат присъдени допълнително обезщетение от 15 000 (петнадесет хиляди) лева за неимуществени вреди и допълнително обезщетение за имуществени вреди – пропуснати ползи от 3 584,63 (три хиляди петстотин осемдесет и четири, 0,63) лева и двете обезщетения със законната лихва от 04.05.2017 г. до плащането. Решението следва да бъде потвърдено в останалата отхвърлителна част.

Разноските за първата инстанция според изхода на спора пред настоящата следва да се променят, както следва. На ищеца се дължат разноски от 4 014,40 лева (49671,11x2512,40/31086,48) и следва да му се присъдят още 1502 лева. На ответника „ОЗК Застраховане“ АД се дължат 2899 лева (3720x65645/84230), като решението следва да се отмени за разликата до 3720, 70 лева. Разноските, дължими на „Джей Ел Фрейт Ай Ти“ ЕООД, не са предмет на разглеждане, тъй като определението от 19.05.2023 г. е влязло в сила.

Частната жалба на П. С. срещу определение на СГС от 29.08.2022 г. по чл. 248 ГПК, с което е оставена без уважение негова молба за изменение на решението в частта за разноските, е допустима, а по същество – неоснователна. Искането на П. С. чрез неговия адвокат В. И. е да му бъдат присъдени разноските, направени пред първата инстанция, в размер на 4705 лева съобразно представен пред първата инстанция списък по чл. 80 ГПК. Както частната жалба, поддържана в с.з. пред САС, така и списъкът пред СГС съдържат искане към съда да бъдат присъдени направени по делото от П. С. разноски за адвокатски хонорар. На ответника могат да бъдат присъдени само разноски, които са направени. В случая твърдението е, че адвокатският хонорар е уговорен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв и няма сторени разноски. Ето защо, титуляр на вземането за адвокатски хонорар за изготвяне на отговор на исковата молба на П. С. е адвокатът, предоставил правна помощ, а не страната. По тези съображения частната жалба следва да се остави без уважение.

Разноските за настоящата инстанция следва да се определят, както следва. Въззивният жалбоподател – ищец е претендирал заплащане на 1709,60 лева за държавна такса и 3057 лева за адвокатски хонорар. Предвид частичното уважаване на жалбата му се дължат 1036, 16 лева (18584,63x4766,60/85480). На ответника по въззивната жалба ЗАД „ОЗК Застраховане“ АД не може да се присъди хонорар за изготвяне на въззивна жалба, тъй като последната е върната от СГС и не е била предмет на разглеждане. От хонорара, платен за процесуално представителство по въззивното дело в размер на 3975,37 лева, следва да се присъдят 3097 лева (3975x18584/84230).

На евентуалния ответник „Джей Ел Фрейт Ай Ти“ ЕООД се дължат разноски в претендирания размер от 4680 лева за платен адвокатски хонорар. Неоснователни са съображенията на процесуалния представител на ищеца – жалбоподател, че въззивната жалба не е насочена срещу евентуалните ответници. Последните са били страна в производството и им се дължат разноски, ако са направени такива.

Възраженията за прекомерност, направени от всички страни в процеса, са неоснователни по отношение на претендирания хонорар от ищеца – 3057 лева, от ответното застрахователно дружество – 3975, 37 лева и от евентуалния ответник - „Джей Ел Фрейт Ай Ти“ ЕООД. Съобразно актуалната редакция на Наредба 1 за минималните адвокатски хонорари на ВАДвС при материален интерес от 70 000 лева, колкото е едната обжалвана част на решението, е 6250 лева.

В полза на П. С. не могат да бъдат присъдени разноски за въззивната инстанция. Искането, отправено към съда, е за присъждане в негова полза на направени разноски за адвокатски хонорар и държавна такса за частна жалба. За вземането за адвокатския хонорар титуляр е адв. И., а държавна такса за частната жалба не се дължи, тъй като е оставена без уважение.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 262001 от 16.06.2022 г. на Софийски градски съд, ГО - 17 състав по гр.д. 3717/2020 г. в частта, в която:

- е отхвърлен искът с правно основание § 22 от ПЗР на КЗ вр. чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.) на В. А. Г., ЕГН *****, с адрес гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. *, ап. ** срещу ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 за сумата от 30 000 лева (тридесет хиляди лева) до 55 000 (петдесет и пет хиляди) лева, представляваща обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди в резултат на пътно транспортното произшествие от 04.05.2015 г., заедно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от 04.05.2017 г. до окончателното изплащане и вместо него постановява;
- е отхвърлен искът с правно основание § 22 от ПЗР на КЗ вр. чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.) на В. А. Г., ЕГН *****, с адрес гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. *, ап. ** срещу ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 за сумата от 1086, 48 лева до 4671, 11 лева за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, представляващи разлика между нетното възнаграждение и полученото обезщетение за временна неработоспособност за периода 04.05.2016 г. – 28.02.2016 г. със законната лихва от 04.05.2017 г. до плащането
- в която ищецът В. А. Г. е осъден да заплати на ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД разноски за разликата от 2899 лева до 3720, 70 лева и

вместо това постановява:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 да заплати на основание § 22 от ПЗР на КЗ вр. чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.) на В. А. Г., ЕГН *****, с адрес гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. *, ап. ** още 15 000 (петнадесет хиляди) лева обезщетение за неимуществени вреди в резултат на пътно транспортното произшествие от 04.05.2015 г., заедно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от 04.05.2017 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 да заплати на основание § 22 от ПЗР на КЗ вр. чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.) на В. А. Г., ЕГН *****, с адрес гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. *, ап. ** още 3 584,63 (три хиляди петстотин осемдесет и четири, 0,63) лева обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, представляващи разлика между нетното възнаграждение и полученото обезщетение за временна неработоспособност за периода 04.05.2016 г. – 28.02.2016 г. заедно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от 04.05.2017 г. до окончателното изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262001 от 16.06.2022 г. на Софийски градски съд, ГО - 17 състав по гр.д. 3717/2020 г. в останалата му част.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на В. А. Г., ЕГН *****, още 1502 лева за първата инстанция и да заплати 1036, 16 лева за въззивната инстанция.

ОСЪЖДА В. А. Г., ЕГН *****, да заплати на ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК разноски за въззивната инстанция в размер на 3097 лева.

ОСЪЖДА В. А. Г., ЕГН *****, да заплати на „Джей Ел Фрейт Ай Ти“ ЕООД, ЕИК 130449055 на основание чл. 78, ал. 4 ГПК разноски за въззивната инстанция в размер на 4680 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба на П. И. С. срещу определение на СГС от 29.08.2022 г., с което е оставена без уважение молбата му за изменение на решението в частта за разноските.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____